

ОВЧАРЬОВА ПѢСЕНЬ.

Овчарь свири на пладнина
Низъ поле се гласъ разнася,
Гжста гора му припява,
Тъмно доле му отглася.

Млади моми по бѣлянки
Пѣсенята му приповтарятъ,
И съ коси косачи морни
Силятъ пѣсень да надварятъ.

Буенъ потокъ ѹ приглася,
Хладни вѣтрове я снематъ
По села и по паланки —
Стари, млади я подематъ!

Цв. П.

ЛѢТЕНЪ ДѢЖДЪ.

(По А. Майковъ).

Златни капки, лѣтенъ дѣждъ —
За селяка даръ желанъ:
Златно жито, златна ржъ
Да-ще Господъ по харманъ.

Ранѣ-Босилекъ.